

KDE SE UBYTOVAT

Ani pocestné, kteří se rozhodnou ve Fulneku přenocovat, tady nenechají na holičkách. Je možné si vybrat například **hotel Zlatý kříž** nebo **Jelen** přímo na náměstí. Tady je možné si například uschovat i kola nebo lyže. Hlavu můžete složit také například v **hotelu Amos**.

Ubytování také nabízejí v **Penziónu Na stovce**. Mají tady čtyři pokoje a může se zde vyspat čtrnáct lidí. Více informací je možné získat na adrese www.pensionastovce.com.

A kdo by se chtěl do Fulneku a okolí vypravit třeba v létě či na jaře na delší dobu, ten by mohl zavítat do místního **autokempu**. Komfortní prázdninové bydlení je možné si vybrat a rezervovat na adrese www.kempfulnek.cz

ZAJÍMAVOST

Učitel národů

Stejně jako se málokteré město může chlubit tak rozlehlým a z daleka viditelným zámkem, se i málo patriotů může kasat tím, že v jejich staveních pobývala některá opravdu světová osobnost. Fulnečtí mohou obojí.

Ve městě totiž prožil část svého života Jan Ámos Komenský a sám o svém tříletém pobytu prohlásil, že to byly nejšťastnější roky jeho života. Věnoval se tady nejen psaní, ale intenzivně jako biskup Jednoty bratrské pracoval také pro bratrské školy, které vznikaly v blízkém okolí. Fungovaly například v Suchdole nad Odrou, Novém Jičíně či Mořkově.

Ve Fulneku, kde tento myslitel, pedagog a teolog napsal spis *Listové do nebe*, je možné navštívit výjimečnou expozici věnovanou jeho památce.

FOTO: JOSEF ALBRECHT

Radnice a barokní kašna sv. Jana Sarkandra na fulneckém náměstí.

→ Odrou ležícího na hlavní páteřní trati, dnes železničním koridoru. Lokálka tady kočí. Ale nechybělo mnoho a mohlo to být jinak. Koleje totiž měly pokračovat dál do Opavy a potom do Polska. Existoval dokonce projekt tzv. opavsko-trenčínské trati. Ta měla vést z Opavy přes Fulnek, Nový Jičín a Valašské Meziříčí do slovenského Trenčína. Dodnes je ale možné najít v některých místech mezi Fulnekem a Opavou hotové náspy, které měly sloužit pro železnici. Podobný projekt se objevil ještě v časech Hitlerova plánování.

Už ve třicátých letech žilo město řadou nacionálních konfliktů a historikové tvrdí, že v roce 1938 měli místní henleinovci oblast zcela pod kontrolou. Po válce se sem nastěhovaly desítky rodin z Hané, Valaška či Slovenska, ale také lidé z Volyně.

Zajímavou kapitolou fulnecké historie, která se oficiálně píše od 13. století, je náměstí. Málokdo by zřejmě poznal, že je staré jen pár desítek let. Náměstí bylo totiž na konci druhé světové války téměř zničeno. Zůstala stát pouze radniční věž, většina domů přímo na náměstí i v přilehlých ulicích skončila v troskách.

Při rekonstrukci se architekt rozhodl nechat jednu stranu náměstí zcela otevřenou a ze samého středu města se díky tomu nabízí zajímavý pohled na zámek a hlavně na krásné průčelí barokního kostela. Na náměstí je také vzácná barokní kašna se sousoším sv. Jana Sarkandra, kvalitní práce neznámého, patrně olomouckého, sochaře z 18. století.

Zámek i podzámčí

Málokteré město se může pochlubit tím, že leží doslova v náručí svého zámku. Monumentální zámek se vypíná na kopci nad městem. Veliká žlutá stavba je typickou fulneckou ikonou.

Procházka tímto nevelkým městem, kde žijí tři tisícovky obyvatel, rozhodně stojí za to. Zámek je určitě nejvýznamnější místní památkou, i když konkurence je dosti ostrá.

Zámek je sice vidět z veliké dálky, ale čím se člověk více přiblíží, tím zjišťuje, že jeho krása rychle bledne. Rozlehlá stavba léta chátrá.

Český architekt žijící v Americe vlastní nyní rozsáhlé lesy v okolí a nastěhoval na nádvoří horního zámku pilu. A to je tedy prakticky jediné, co je možné si tady prohlédnout.

Ještě je možné nahlédnout přes bránu do rezidence, kterou si tady nechal krásně opravit.

Zámek stojí na základech gotického hradu a je chráněnou památkou. Postupně mnohokrát změnil majitele

Průčelí farního kostela Nejsvětější Trojice

a také podobu. Významnými vlastníky byli Žerotínové, o dnešní tvář se postaraly projekty architekta Jana Mihatsche, knížecího lichtenštejnského stavitele v Krnově. Podle jeho pokynů se tady pracovalo až do roku 1824.

Po zámeckých pánech zůstalo ještě jiné svědectví. Kromě příběhů o slavných hudebnících či umělcích, kteří do